

Pokojně neodcházej v onen dobrý sen
(*Dylan Thomas, Smrti a vstupy, 1946*)

Pokojně neodcházej v onen dobrý sen,
stáří má plát a běsnit u konce svých cest;
teď braň se zoufale, že umírá tvůj den.

Moudrý, ty víš, že tma musí být vítězem,
protože tvoje slova nerozklála blesk,
teď pokojně neodcházej v onen dobrý sen.

Ty dobrý, u poslední vlny zarmoucen,
když lkáš, že čin tvůj nemohl se k slunci vznést,
teď braň se zoufale, že umírá tvůj den.

Ty vážný, slepnoucím zříš pohledem,
jenž vzplane před koncem jak povětroně lesk,
teď braň se zoufale, že umírá tvůj den.

Trestej a žehnej mně svým pyšným zármutkem,
otče, vysoko až tam u smutných hvězd.
Pokojně neodcházej v onen dobrý sen
a braň se zoufale, že umírá tvůj den.